

Overweging: 15e zondag door het jaar

Thema: WOORDEN DIE RESONEREN IN MENSEN

Lezingen: Jesaja 55,10-11 en Matteüs 13,1-9

Zondag 12 juli 2026

Mart Hendriks

Jesaja vertelt vandaag op een inspirerende manier over hoe het delen van goedheid en schoonheid hoe dan ook invloed heeft op mensen.

Iets teweegbrengt.

Eigenlijk weten we dat ook wel, omdat we vermoedelijk allemaal wel eens overweldigd werden door een muziekstuk, een gedicht of een schilderij.

Een moment dat bij mij opkomt is van jaren terug, onderweg naar een huisbezoek. De autoradio aan en ineens was daar de Engelse zangeres Kathleen Ferrier. Ze zong een aria van Händel (Samson: return o God of hosts – Händel). Haar stem resoneerde door mijn hele lijf en raakte me zo dat zij sindsdien een vaste plek heeft in mijn playlist.

Zij zingt met zoveel passie en het kon niet anders dan dat ik erdoor geraakt werd.

In de schilderkunst kennen we het talent van Vincent van Gogh. Hoe hij geraakt werd door het harde leven van werkende mensen, maar ook door de schoonheid van de natuur, spat van zijn doeken af.

Er zijn dichters en schrijvers, ook predikanten, waarvan de woorden onontkoombaar raken.

Over zulke talenten gaat de eerste lezing. Ze leven maar voor één ding: ze delen het beste wat ze in huis hebben hun creativiteit. Hun werk doet waarvoor het bedoeld is: emoties opwekken, verwonderen en veranderen, wegen openen naar de diepste levensbron.

Even staat je leven op zijn kop en je gaat verder op je levensweg, hetzelfde maar toch anders.

De evangelielezing sluit daar ook bij aan. God zaait kwistig met het goede zaad en als Hij de zaaier is dan zijn wij Zijn akker. De bedoeling is dat die akker vrucht gaat dragen, deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. Maar dat lukt alleen met goede grond of anders gezegd als wij er ons hart, onze geest voor openen.

Als de Liefde die God met ons deelt en resoneert in ons hart, worden we een soort klankkast waardoor die liefde kan klinken in harten van mensen die niet gezien, niet gekend, niet gehoord worden. Zij kunnen dan verder, hetzelfde maar toch anders.

Het komt ook voor dat het goede zaad terecht komt bij mensen waar het uitgroeit tot een soort wetboek van goed en kwaad. Aan dat wetboek onderwerpen ze vaak mensen zonder oog te hebben wat deze echt nodig hebben. Meestal klinkt dit niet als blij- en vrijmakende muziek in de oren.

Als ze de oogst van het goede zaad zó doorgegeven wordt, is de kans groot dat mensen zichzelf kwijtraken, depressief worden en vervreemden van hun omgeving.

In onze samenleving is deze tegenstelling hoe het goede zaad geoogst wordt ook herkenbaar. Veel mensen zoeken naar eigen, inspirerende manieren om het leven zin te geven. In de media lezen we met regelmaat over jongeren met mentale problemen. In hun zoektocht naar zingeving botsen verwachtingen in hun werk en hun leven. Is er tijd en ruimte voor hun partner, hun gezin of schikken ze zich in de geschreven en ongeschreven regels van een gejaagde 24-uurseconomie in de hang naar succes en welvaart?

Gaat het in het onderwijs, de zorg of welzijnswerk over het volgen van regels, de juiste procedures en effectiviteit of om tijd en aandacht voor mensen die deze juist zo hard nodig hebben, maar niet altijd kunnen of willen vragen?

Als ik naar de opbrengst van Gods' akker kijk, word ik niet direct optimistisch. Er moet nog veel gedaan worden. Gelukkig zijn daarmee nog steeds heel veel mensen met hart en ziel bezig. Ook al zien we het niet altijd, er is een tegenbeweging. De lezingen van vandaag stimuleren ons en anderen om de hand aan de ploeg te slaan.

Goede woorden, heelmakende woorden zijn ons doorgegeven en resoneren in ons. Juist daardoor zullen ze vrucht dragen. Lees er de eerste lezing nog maar eens op na:

"Het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil heeft volbracht en zijn zending heeft vervuld."

Dat geloven, dat delen is de kiemkracht die Gods' akker nodig heeft!

Moge het zo zijn dat wij daaraan een bijdrage kunnen leveren.